

Celor dusi

Jules Biti

Va duceti toti catre etern
va urmam si noi, acei cativa ramasi.
Voi ati strans infinitul dincolo de zori
Voi sunteti cei ce au plecat,
Cei ce ramaneti sfinti
Si strangeti din eter suflute vii
Si in icoana de la rasarit
Dati viata-n viata si sfarsit cand apareti
Cu lacrimi la un ochi si cu zambetul pe buze.
Voi stiti sa va rugati!
Nu la ceva anume.
Nimic profund, nimic cu sens,
Cum e firesc, Nimic de inteles.
Cum e la voi?
Si ce-i la noi?!
Totul e absurd si nefiresc,
Fantastic si grotesc
Si ganduri doar la noi roiesc
Si vorbele "concret" le impletesc..
Tot cei talmud cuprindem priceputi intr-un eseu,
Cu toate "ale noastre" deviem si ne amintim de voi la recviem.
Atat de prosti ne rezervam un azi
Pentru ce va fi un azi
In linistita amintire a altui azi.
Infasurati in carne ne obisnuim
cu orice bun pe care il servim
Si ce gandim ramane un "bun"
Convinsi ca stim
De ce traim!
Uitam ca toti gresim,
Strabuni ce acum sfinti noi va numim
Voi ati gresit!
Dar nu acum.
Nu azi si nu oricum
Si nu ca noi, cei care doar conjugam "a fi"
Asa solemn, asa banal!
Voi bunii mei, e plina lumea de tembeli
Au gura doar sa scuipe,
Ochi doar sa-i inchida
Si nari, nu sa respire
Ci ca sa-si sprijine un deget de-mpartit la doi sau... doua nari.
Ce auzim acum sunt consonante la nuante.
Ce pipaim a devenit o gaura la palme.

E totul gol!
Un individ
Liturgic la nimic divin.
Strabunii mei, voi toti cei dusi, azi sfinti.
Intr-un glisando al existentei dincolo de azi, mi-e dor de voi.
Ieremiada... vituperat, bigot, ubicuu... Fiinta gonadala de cacat!
Ma inchin la voi,
La un patrat,
Perete sfant,
Cat va mai fi,
Icoana de la rasarit.